

Jeg skal i den forbindelse minde om, at det faktisk tog ganske lang tid for skattemyndighederne at acceptere, at edb-programmer i vore dage har en forholdsvis kort levetid og derfor har brug for en kortere afskrivningstid. På samme måde er der andre produkter og andre produktionsformer, som oplever så mange omvæltninger i tilværelsen, at de har brug for særlig bevågenhed.

Man kan ikke bare lade folk afskrive med det samme, som de selv har lyst til, vil mange hævde, for i givet fald vil staten jo mangle et betragteligt provenu. Men det er kun, fordi man glemmer at se på udviklingen over tid. Man har nogle likviditetsbetragtninger, og man kigger på pengekaassens størrelse lige netop nu frem for at glæde sig over de penge, der ligger og venter i de kommende år.

Da vi forstår, at der næppe er flertal i Folketinget for en så radikal forenkling af afskrivningsloven, som Fremskridtspartiet lægger op til, skal vi i stedet kigge på det lovforslag, der ligger foran os. Jeg vil starte med de pæne ord, og dem er der mange af, specielt fordi vi synes, forslaget har fået en god og logisk opbygning. Vi vil gerne rose de mange regneeksempler og de overordentlig overskuelige tabelopslag, der er i lovforslaget. Det er ikke kun med til at gøre det nemt og forståeligt for os, der skal lovgive på området, men i allerhøjeste grad også med til at gøre det nemmere for ikke bare virksomhedernes revisorer, men også for deres ledelse at finde ud af, hvordan reglerne skal fortolkes. Mange virksomheder er jo i den situation, at de mere eller mindre bevidst overlader til deres revisor at finde ud af, hvordan afskrivningsreglerne skal fortolkes, og så håber de bare, at regnestykket er korrekt, og at skattemyndighederne godkender det i den sidste ende. Derfor ros til de skematiske opgørelser.

Vi vil også godt rose, at man rent faktisk har forsøgt at forenkle og få strammet op nogle steder, hvor formuleringerne ikke længere var tidssvarende. Men der skal jo nok melde sig en hoben virksomheder og brancher, som mener, at lige præcis deres forhold er så exceptionelle, at de igen skal have særlige undtagelser. Jeg kan konstatere, at vi indtil videre har fået en henvendelse i udvalget, der drejede sig om noget så eksotisk som produktion af juletræer og pyntegrønt. Bevares, de virksomheder eksisterer sikkert under ganske særlige vilkår; men ikke desto mindre må man jo erkende, at de vilkår er naturgivne og ikke et resultat af skattepolitikken.

Derfor er Fremskridtspartiets konklusion i dag, hvor vi har denne første af to førstebehandlinger, at det lovforslag, der ligger på bordet, ser fornuftigt og rimeligt ud. Vi kan godt være lidt bekymrede for, om provenuvirkningerne på lidt længere sigt er korrekt opgivet. Man gør i bemærkningerne opmærksom på, at det er meget svært at beregne dem, og det er også klart, for man ved ikke, hvordan og i hvilket omfang reglerne vil virke i praksis.

Jeg tror, det vil være en god idé, at vi nu tager os god tid til at gå forslagene igennem, og jeg kan forstå, at det også er det, der lægges op til. Så mødes vi igen til oktober og skal have en ny førstebehandling, og til den tid er vi alle sammen sikkert meget klogere på, om forslaget får nogle utilsigtede virkninger.

Jeg kunne som et lille hjertesuk have ønsket mig, at skatteministeren havde udvist samme fleksibilitet med nogle af de andre forslag, vi har til behandling, hvor behandlingen i Folketinget er gået alt for hurtigt efter vores mening. Det her er en god fremgangsmåde. Den giver anledning til og mulighed for debat mellem Folketingets partier og også i befolkningen uden for Folketinget, som skal efterleve reglerne. Vi glæder os til det arbejde, der nu forestår, og så vil vi vende tilbage med en endelig melding, når vi tager debatten til efteråret.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at sige, at vi synes, det er glimrende, at man fremsætter en lov til førstebehandling på denne måde, så der bliver mulighed for i løbet af nogle måneder at komme dybere ned i materien og få en ny førstebehandling til efteråret.

Men ideen med at have en ekstra førstebehandling bliver i virkeligheden først rigtig god, hvis man også sørger for, at vi her ved den første førstebehandling får en mere principiel diskussion om, hvad det er for et lovforslag, vi har med at gøre. Her er der jo en masse love, der ligesom samles i én, og selv om man ikke starter fra bunden af, er der alligevel meget god anledning til at stille dette spørgsmål: Hvorfor har vi overhovedet afskrivninger i vores skattelovgivning? Hvorfor er det overhovedet et begreb, vi bruger så mange paragraffer på? Heldigvis færre fremover end tidligere, men alligevel forholdsvis mange paragraffer. Jeg vil sige, at jeg måske synes, det var den diskussion, der skulle have været lagt op til, og som vi burde tage her i salen i dag, for jeg er enig i, at forslaget er en forenkling, og det er i sig selv en god ting.